

ԿՐԿԻՆ

ՇՐՋԱՓԱԿՈՒՄ

Օրերս հայտնի է դարձել, որ Ադրբեջանի ժողովրդական ճակատի որոշմամբ ստահմանակից հանրապետությունում հայտարարվել է տառնորդագործադուլ: Ո՞ւմ է այն ուղղված, ի՞նչ են ուզում մեր «խնտերնացիոնալիստ» հսրեանները: Ինչպիսին էլ լինեն այս հարցերի պատասխանները, չի կարելի չտեսնել միաևզամայն անսքող մի բան, գործադուլը մեր հանրապետության համար նշանակում է մի նոր շրջափակում: Եվ նորից՝ հենց այն պահին, երբ ԽՍՀՄ Գերագույն խորհրդում նորից նոր ուժով հառնում է Լեոնալին Ղարաբաղի պրոբլեմի անհապաղ քննարկման պահանջը և ինչ-որ հեռանկար է ուրվագծվում: Ինչո՞ւ: Ծատ պարզ պետք է դրա համար համապատասխան ֆոն ստեղծել, նորից հիշեցնել տխրահռչակ

«անկանխատեսելի հետևանքների» մասին, ուժ ցույց տալ: Ինչպես և պետք էր սպասել, Ադրբեջանի ժողովրդական ճակատի «ինտերնացիոնալիստների» խոսքն արդեն գործ է դառնում, և դա, բնականաբար, առաջինն զգացին Անդրկաթուղու Երևանի բաժանմունքն ու սահմանամերձ շրջանները: «Ղափան—Երևան» և «Բաքու—Երևան» գնացքները ժամանման վայր են հասել 8—10 ժամ ուշացումով, դադարեցվել է Նախիջևանի ԻԽՍՀ-ով Հայաստան և Վրաստան մեկնող գնացքների երթևեկությունը մի շատ «տրամաբանական» պատճառաբանությամբ. «Մեզ մոտ գործադուլ է»: Ծանոթ ձեռագիր, ոչ թե շրջափակում, այլ... գործադուլ: Միայն թե այնպիսի «գործադուլ», որի ժամանակ անդուլ գործում է խառնամ-

բոխը, նորից գնացքների ջարդոց, քարկոծումներ, մարդկանց ահաբեկումներ, վիրավորանքներ: Ահա գերված և մի կերպ ազատված գնացքներից մեկի ուղևորի խոսքը. «Մեզ հայհոյում էին, սպառնում հաշվեհարդար տեսնել: Ամենասարսափելին կատարվեց՝ Նորաշեն կայարանում, որտեղ հավաքվել էր շուրջ 2 հազար վայրենացած բազմություն, որը քարկոծեց գնացքը»: Դե ինչ, պատմությունը շարունակվո՞ւմ է: Ասենք, այն ե՞րբ էր ավարտվել: Կարելի՞ էր ավարտված համարել այն պատմությունը, որը որևէ զրնահատականի չէր արժանացել: Եվ նաև դա չէ՞ այն ավերիչ քամին, որ բարձրացրեց Ադրբեջանի ժողովրդական ճակատի հրահրած ազգայնամուլական գործողությունների այս նոր ալիքը: Միևն է՞ր: